

Günahsız İnsan Var Mıdır?

22 Şubat 2026

Günah, ilâhî emir ve yasaklara aykırı tutum ve davranışlar anlamına gelir. Mahiyeti ve boyutları değişmekle birlikte günah mefhumu tüm dinlerde vardır. Günah, Kur’ân-ı Kerîm ve hadislerde; “ism”, “zenb”, “vizr”, “cünâh”, “hûb” ve “seyyie” gibi farklı sözcüklerle ifade edilmiştir. Her insan, iyilik veya kötülük yapabilecek özellikte yaratılmıştır. (bk. eş-Şems, 91/8) Hz. Peygamber’in (s.a.s.) “Her insan hata eder, hata edenlerin en hayırlıları ise tövbe edenlerdir.” (Tirmizî, Kıyâmet, 49 [2499]; İ bn Mâce, Zühd, 30 [4251]) şeklindeki beyanı, insanların günah işleme ve hata yapma özelliğine sahip olduğu gerçeğinin açık bir ifadesidir. Aynı doğrultuda Hz.

Peygamber’in (s.a.s.); “Eğer siz hiç günah işlemeseydiniz, Allah günah işleyen ve günahlarından tövbe ve istiğfar eden bir topluluk yaratır da onları bağışlardı.” (Müslim, Tevbe, 9, 10 [2748]) ifadeleri de oldukça anlamlıdır. Hadis-i şerif, insanın mutlak olarak hatasız, kusursuz ve günahsız olamayacağını vurgulamaktadır. Şüphesiz bu ifadeler, günah işlemeye bir teşvik olmayıp aksine insanın doğasını açıklayan ve kendisini tanımasını sağlayan birer hatırlatma ve uyarıdır. Nitekim pek çok âyet ve hadiste insanın günahlardan ve Allah’ın (c.c.) yasaklarını çiğnemekten sakınması emredilmiştir. İslam inancında peygamberler dışında “masum” yani günah işlemekten korunmuş kimse yoktur.

Bu sebeple herhangi bir kimsenin günahsız olduğunu kabul etmek, İslâm inancına aykırı bir durumdur. Zira gûnahtan korunmuşluk anlamına gelen “ismet sıfatı”, sadece peygamberlere aittir. İslam âlimleri, peygamberlerin birer beşer olmaları hasebiyle zelle olarak tabir edilen küçük hatalar işleyebilecekleri, ancak peygamberlik görevlerine zarar verecek türden hatalara ve günahlara düşmekten korundukları üzerinde ittifak etmişlerdir. Diğer yandan İslâm dininde, hristiyan teolojisinde olduğu gibi “aslî günah” anlayışı yoktur. Zira hiç kimse, doğuştan günahkâr sayılmaz. İslâm’da, herkes kendi günahından sorumludur.

“Hiçbir kimse başkasının günahını yüklenmez.” (el-En’âm, 6/164; en-Necm, 53/38-39) âyet-i kerîmesi, bu hususu ifade etmekte ve işlenen gûnahtan ancak onu işleyenin sorumlu tutulacağını belirtmektedir. İslâm’da, herhangi bir soydan gelmekten veya başka bir sebepten dolayı gûnahtan korunmuş, olduğu kabul edilen kişi ya da zümre yoktur. Dinî konularda topluma rehberlik eden âlimler de gûnahtan korunmuş değildir. Onların görevi, İslam’ın inanç, ibadet, ahlâk ve muamelat esaslarını insanlara hatırlatmak ve gerektiğinde ictihad ederek Müslümanların amelî hayatını düzenlemelerine katkı sağlamaktır. Bu bağlamdaki ictihadları isabetli olabileceği gibi hataya da açıktır. Sonuç olarak masûmiyet, sadece peygamberlere özgü bir korunmayı ifade etmektedir.

Bunun dışında herhangi bir kimse ya da grubun hatadan veya g nahtan korunmuş olduğu kabul  veya iddiası, İslam inanç esaslarına aykırıdır.

Kaynak: Diyanet İşleri Başkanlığı, Din İşleri Yüksek Kurulu Fetvaları (12. Baskı, 2025), s. 82